

Події, які вражали Україну і

2012-й добігає кінця. Ми з вами, шановні читачі, в новому році, як завжди, очікуємо світліших, приємніших і радісніших миттєвостей, аніж нині. Так уже влаштована людина, що, попри всі негаразди, намагається вірити у світле майбутнє. І щоб це майбутнє було дійсно світлим, треба пам'ятати своє минуле. Чим запам'ятався 2012 рік? В історію він увійде уже тим, що саме на нього було призначено «кінець світу», який так і не відбувся. Щоправда, і без апокаліпсису 2012-й був багатий на події.

Цар повернувся

Зaledве не основними подіями 2012 стали вибори. Дві найбільші країни світу — Росія і США — обирали Президентів. Перші такі передвиборчі перегони пройшли у Росії. Головна їх інтрига полягала не в тому, хто переможе, а в тому, чи переможе Володимир Путін уже в першому турі. Несподіванок не сталося. 63,6% росіян проголосували за Путіна, і він утретє став президентом Росії. Одразу після завершення голосування опозиція спробувала провести кілька акцій протесту в Москві, які вже не мали мирного характеру, а були масовим побоїщем між поліцією й опозиціонерами.

Тисячі «омонівців», сотні автобусів, кийків, десятки затриманих — із такими подіями прокинулася росіяни у «путінській Росії». Далі були арешти й обшуки лідерів опозиції (Борис Немцов, Ксенія Собчак, Сергій Удальцов). Не варто забувати і про судовий процес і вирок учасникам панк-гурту Pussy Riot. Він обурив увесь світ. І навіть певний тиск світової громадськості, у тому числі американської мега-зірки Мадонни, не змусив Путіна спасувати. Правити Росією Володимир Путін буде до 2018 року, коли йому виповниться 68 років.

Луценко отримав два вирок

Цього року экс-глава МВС Юрій Луценко одержав відразу два вирок. 27 лютого Печерський суд Києва засудив экс-міністра до чотирьох років позбавлення волі за здійснення службового злочину. 17 серпня колишній міністр отримав ще два роки позбавлення волі в справі про порушення закону в ході розслідування отруєння Віктора Ющенка.

31 серпня Луценка доставили у Менську колонію №91, де він відбуває покарання. Відзначимо, що під час суду, перебуваючи в Лук'янівському СІЗО, экс-міністр не раз скаржився на поганий стан здоров'я, а його дружина, Ірина Луценко, неодноразово обвинувачувала тюремників і лікарів у тому, що вони доводять її чоловіка до смерті. Також вона запевняла, що за час ув'язнення Юрій Луценко захворів на гепатит, цироз печінки й інші серйозні хвороби, виявлення яких у в'язні є приводом для його звільнення. У свою чергу Пенітенціарна служба України шоразу спростовувала висловлення Луценко, називаючи їх необґрунтованими. Зараз же йдуть розмови про те, що Луценку необхідна операція. Чи зроблять її, поки незрозуміло.

Вбивство Оксани Макар

Жорстоке вбивство 18-річної Оксани Макар сколихнуло Україну. Злочин був жахливий — зґвалтування та спроба спалити ще живу дівчину. Та не сам цей факт спричинив таке народне обурення. Справжню хвилю протестів підняла інформація про те, що підозрюваних «мажорів» одразу після затримання відпустили. Тоді миколаївці вперше вийшли на протест. Пізніше з'ясувалося, що назвати убивць Макар «мажорами» аж ніяк не можна. Та це вже було не важливо. Вперше за історію України правоохоронці були змушені відреагувати на вимоги людей. Підозрюваних до СІЗО повернули.

Вся країна намагалася врятувати Оксану, життя якої висіло на волосині. Та вона прожила всього 20 днів. Трьом обвинуваченим у зґвалтуванні та намаганні спалити дівчину винесли найсуворіші вирок. Євгену Краснощоку дали довічне, Максиму Присяжнюку — 15 років, Артему Погосяну — 14. Але вирок оскаржуватимуть.

У самій справі, незважаючи на її, здавалося б, очевидність, залишилося багато питань. А стосовно матері Оксани Тетяни Суровицької відкрили кримінальне провадження. Завдяки новому КПК для цього достатньо лише написати заяву, що і зробила миколаївська правозахисниця Олена Кабашна. Вона звинуватила матір Оксани за 5 статтями, серед яких торгівля людьми та залучення до проституції. Сама Суровицька це не прокоментувала. Все, що вона сказала з приводу дій Кабашної: «Я б розбила їй голову навпіл».

Тимошенко побили у в'язниці

У квітні українські та світові ЗМІ буквально підірвала новина про те, що 20 квітня в Качанівській колонії тюремники побили Юлію Тимошенко. На знак протесту вона оголосила голодування. Екс-прем'єр заявила, що після «спілкування» з тюремним персоналом на її руках і животі залишилися синці, у пресі були надруковані фото.

Припинити голодування Юлію Тимошенко вмовили німецькі лікарі, вони ж наполягли на госпіталізації экс-прем'єра. У цей час вона все ще перебуває в харківській лікарні «Укрзалізниця». За час лікування экс-прем'єр більше десяти разів не прийшла до суду в справі ЄЕСУ, оголошувала голодування проти фальсифікації результатів виборів, записувала звернення з лікарні, лежала на підлозі тощо. Наразі про виписування хворої та її повернення в колонію йтися не може.

«Гарячі» точки

30 травня КНДР проголосила себе ядерною державою, а вже 12 грудня країна вдало вивела супутник у космос. Представники багатьох світових урядів засудили запуск Північною Кореєю ракети дальнього радіуса дії. Дедалі «гарячіше» стає і на Близькому Сході. В регіоні не припиняються конфлікти. У Сирії другий рік триває громадянська війна. Ізраїль і Палестина знову воювали, влаштувавши семиденну війну, коли військові обстрілювали ворожі території ракетами. В результаті 30 листопада Генеральна Асамблея ООН більшістю голосів схвалила резолюцію про надання Палестинській автономії статусу держави-спостерігача при ООН. Зі 193 держав — членів Генасамблеї 138 проголосували «за», дев'ять — «проти» і ще 41 учасник утримався. Україна не голосувала.

Прийняття «мовного» закону

Одним із найрезонансних рішень Верховної Ради 6-го скликання стало прийняття у липні Закону «Про державну мовну політику», що гарантував вільний розвиток регіональних мов, зокрема російської. Автори законопроекту — регіонали Сергій Кивалов і Вадим Колесніченко. Він передбачає введення офіційної двомовності в регіонах, де національні меншини становлять більш як 10% місцевого населення. У результаті прийняття цього документа в суспільстві почався розкол: одні були обома руками «за», інші вийшли протестувати. В Києві доводилося тривати акції протесту й голодування біля Українського дому. Після того, як у серпні Президент Віктор Янукович підписав закон, російська мова була визнана офіційною у багатьох регіонах України. Крім того, у кількох районах Закарпаття регіональною стала угорська. У той же час Івано-Франківська, Львівська й Тернопільська області відмовилися визнавати цей закон на своїй території. Дискусії навколо скандального законопроекту тривають.

Євро-2012 в Україні

Після чотирьох років скандалів, відставань у графіках будівництва стадіонів і аеропортів Україна нарешті прийняла довгоочікуване футбольне свято — Євро-2012. Через політичні скандали, зокрема через ув'язнення Юлії Тимошенко, матчі чемпіонату на вітчизняних стадіонах відмовились відвідати провідні європейські політики. Серед них німецький канцлер Ангела Меркель, британський міністр, а також члени Європейської комісії на чолі з Жозе Мануелем Баррозу. Проте справжнім фанам футболу було все одно. Їх не злякали розповіді про расизм, погані дороги, жахливу медицину, правоохоронців-хабарників і шалені накрутки на житло. Євро пройшло на високому рівні. Багато українців селили іноземців у себе вдома безкоштовно.

Українська гостинність підкорила не одного футболного фана. Під час Євро-2012 Україну відвідало більше восьми мільйонів людей. Але, мабуть, найголовніший позитив чемпіонату — це небувалий сплеск патріотизму серед самих українців. Схід і Захід справді були у ці дні єдині — люди з однаковою гордістю тримали український прапор. Головний мінус чемпіонату, на думку експертів, — це відкати і крадіжки при його підготовці. Згідно з соціопитуванням, українцям сподобалось Євро-2012, але воно було надто «дорогим задоволенням». На його організацію, зі слів Бориса Колеснікова, в Україні було витрачено близько п'яти мільярдів доларів, а повернулося в казну близько мільярда.

Трагедія на Кубані

Цього літа на Кубані (Краснодарський край РФ) сталася одна з наймасштабніших за останній час у Росії повеней. 6-7 липня випала більш ніж п'ятимісячна норма опадів. Особливо постраждало місто Кримськ, більшу частину якого фактично змило великою водою. Потерпіло понад 34 тисячі населення, 171 людина загинула. При цьому російські ЗМІ відзначали, що настільки масових жертв можна було уникнути, якби спрацювала система попередження про катастрофу та не було проблем із евакуацією.

На Кубані під час повені підня-

лася паніка, а очевидці називали затоплений Кримськ «філією пекла на землі». У соціальних мережах жителі міста писали, що теперішні масштаби трагедії замовчуються, й розповідали моторошні подробиці про стихію та її жертв. Мешканці Кримська були впевнені, що їх «принесли в жертву» заради порятунку найбільшого Новоросійська та найбільшого нафтотерміналу в Європі «Грушова», через який щороку Москва продає 50 мільйонів тонн нафти у 23 країни світу. У Кремлі цю версію спростовували.

Недоступне «доступне» житло

Напередодні виборів держава вкотре намагалася вирішити житлову проблему українців. Цього року програма «Доступне житло» передбачала, що громадяни зможуть брати в банках-партнерах уряду кредит на квартиру та виплачувати лише 3% річних від позиченої суми. Решту 13% мала покривати держава. Спочатку на це планувалося виділити один мільярд гривень, що дозволило б близько 30 тисячам громадян узяти «дешеві» по-

зики. Проте українці не поспішали укласти з державою житлові угоди, бо ніхто не давав жодних гарантій, що компенсації відсоткових ставок продовжаться й наступного року. У своїх побоюваннях населення не було далеким від істини: у бюджеті на 2013 рік влада скоротила витрати на житлові програми до 300 мільйонів гривень. Усього за цією програмою «зіграти в рулетку з державою» погодилося близько 700 родин.